

Nordøstgrønland skal forblive dansk.

Nu starter høringen om Grønland og herunder, hvilke grænser, et fremtidigt selvstændigt Grønland skal have. I den anledning kan man nævne nogle grunde til, at Nordøstgrønland er et specielt dansk område:

1. Danmark har gennem flere hundrede år alene opretholdt myndigheden over området.
2. Der har ikke boet mennesker i nyere tid, - vi skal over 200 år tilbage for at finde de sidste rester af et lille eskimosamfund langt nede på østkysten.
3. Danmark har vundet en international strid om Østgrønland, da vi i 1933 i Haag fik tilkendt landet som værende en del af den danske stat.
4. Der er folkeretsligt ved dannelse af en grønlandsk stat ikke tale om opløsning af en union mellem to stater, men udelukkende udskillelse af et område fra den danske stat. Det er altså et rent internt dansk anliggende, hvilken del af hele dette store kontinent, der skal udgøre en fremtidig grønlandsk stat.

I øjeblikket vil alle love og aftaler om selvstændighed for grønlænderne være indenfor grundloven. Men når vi kommer til afgivelse af suverænitet, vil det kræve en folkeafstemning uanset, hvad visse politikere siger i dag. Dette krav kan jo også fremsættes folkeligt og dermed politisk til den tid.

Kære politikere, det er nu, de store tanker skal tænkes, som kan sikre kommende generationer gode økonomiske muligheder i form af adgang til råstofpotentialer i Arktis – også for danskere! Norge er i fuld gang med at støbe et fundament for fremtidige generationer gennem deres enorme petro-fonde, men hvad gør vi? Vi lader det hele glide os af hænde i misforstået selvgothed og accepterer det ret så asociale princip, at en lille gruppe danske statsborgere skal forgyldes på bekostning af alle de andre.

Der er sikkert mange magtfulde amerikanske olieselskaber, der glæder sig til en ”nykolonisering” af Grønland, hvor ”mor Danmark” er borte, og grønlændernes egen mening blot er en fodnote på bestyrelsesmøderne.

Men frem for alt må man håbe, at der ikke går ”politik” i denne høring om en så vigtig sag. Det angår os alle og ikke mindst kommende generationer.

Endelig skal man jo heller ikke glemme den enorme betydning, disse energipotentialer og landområder har for Danmarks (- og Grønlands) placering på det internationale politiske landkort også i dag.

Ole Pedersen, tidligere skoleleder i Grønland, polarforsker og medlem af SF.
Fjordvænget 40, 8832 Skals.